

podzimní posele

2015-XVI. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

v období po prázdninách jako bychom chtěli dohonit čas strávený odpočinkem, protože za pár měsíců jsou Vánoce a potom nový rok a čas nám všem rychle ubíhá. Je to znát i ve sborové práci – návrat k pravidelnému týdennímu harmonogramu, nabídka sborových, seniorátních a celocírkevních akcí včetně přípravy konventu, snaha o podchycení dětí k výuce a potenciálních konfirmandů, a také další spolupráce s konzervatoří. K tomu mládež, biblické hodiny, Sešlost, Seniorklub, adventní příručka se sborem v Athens, rozhodování o vánočních programech a jejich přípravě a – snad jsem na nic nezapomněl... V tom všem se již budeme muset obejít bez sestry farářky a starat se i o nedělní bohoslužby ve spolupráci s administrátorem, kterým je od 1. října 2015 ustanoven bratr farář Jan Jun z Prostějova až do příchodu nově zvoleného faráře bratra Jana Lukáše k 1. 7. 2016 – bude-li nám dopřáno, jak nás učil říkat Jan Nohavica. Tím se dostávám k myšlence, že po třech předchozích kazatelských jsme zase jednou prožili celé desetileté farářské období bez náhlé potřeby hledat někoho, kdo by přišel sloužit k nám do Olomouce. Farář Jan Nohavica byl povolán k trůnu Nejvyššího a dodnes vnímáme mnohé z jeho působení. Faráři Josef Hromádka a Joel Ruml byli povoláni do služby pro církve ve funkci nejvyšší a byla to čest pro náš sbor, i když to zna-

menalo delší období hledání a administrace sboru – obvykle zajišťované faráři z Prostějova. Myslím, že i prostějovskému sboru za to patří poděkování. Vzpomínám si na to dvouleté období čekání na Janu Rumlovou, farářku z Letohradu, která jediná, z řady oslovených, se po delším rozvažování rozhodla přijmout službu v našem sboru. A vydržela v ní celých 10 let – i s funkcí první náměstkyně seniora MSS. Máme být za co vděční, a to nejen za její kazatelskou službu a svědectví pevné víry a statečnosti, ale především našemu Pánu, že jsme to období mohli prožít v Jeho pozhnání a ochraně. Věřím, že v povědomí sboru zůstane sestra Jana Rumlová i po svém odchodu „naší“ farářkou a my „jejím“ sborem stejně, jako to vnímáme při setkání s těmi, kteří nám jako faráři sloužili – a dá se to říci i o administrátorech.

Uzavírám s nadějí, že také to nynější přechodné období může být pozhnané, jestliže se budeme podpírat ve víře, neztratíme ochotu k službě a budeme-li společně na prvním místě hledat Boží království. Přejí vám všem radostné podzimní dny, a také sílu a pozhnání pro křesťanské působení ve vašem okolí, s mnoha novými dobrými zkušenostmi.

Jan Matějka

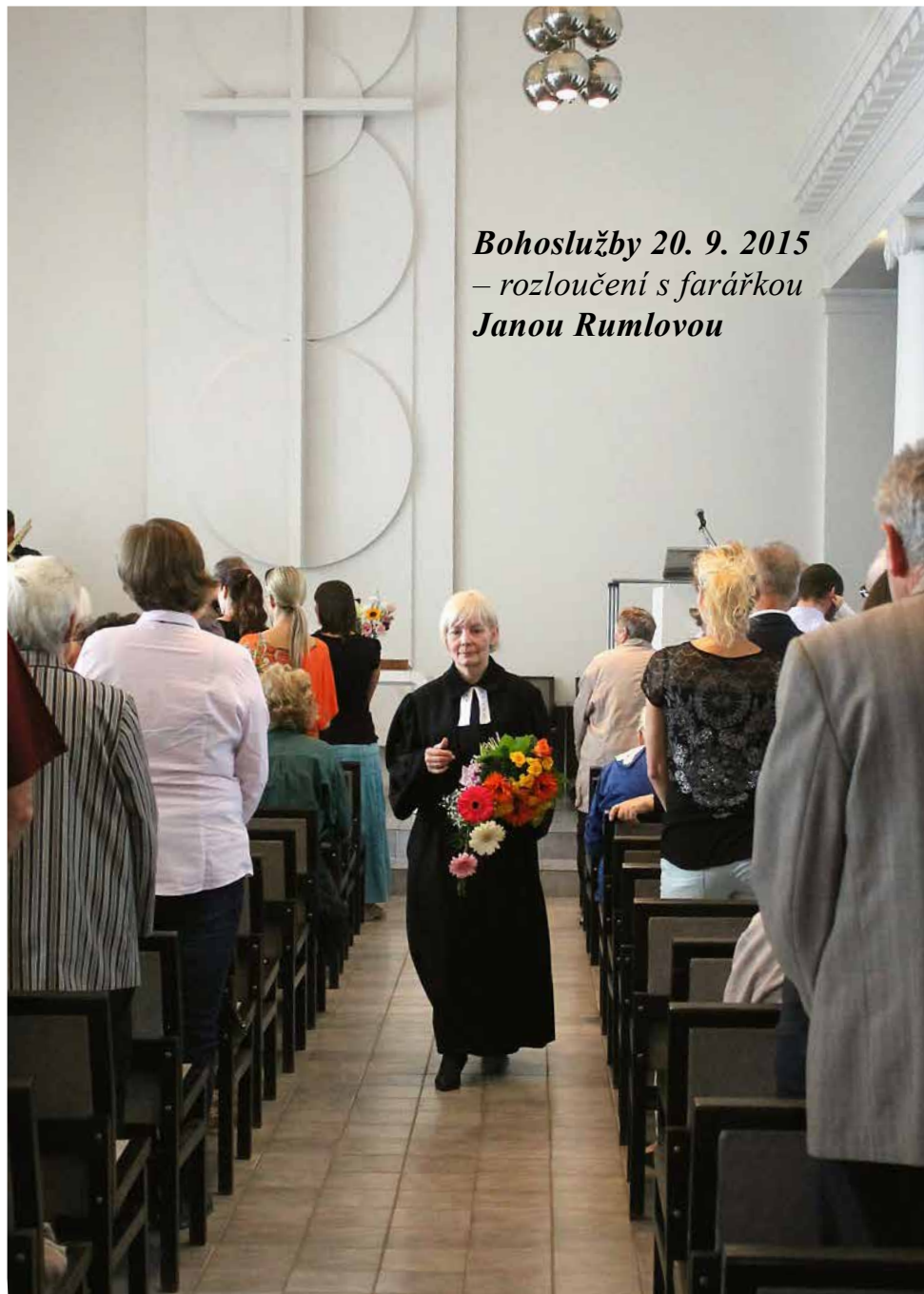
Loučení, loučení, však je to těžká věc... Nechce se ani věřit, že těch deset let se sestrou farářkou Janou tak rychle uteklo. Co všechno jsme s ní prožili... Vystřídala se tři staršovstva, řada konfirmací, svateb, křtů, pohřbů. Řada krásných společných setkání, nejen při bohoslužbách. Řada adventních i velikonočních svátečních dnů. Milá sestro farářko, děkujeme! Děkujeme za lásku, trpělivost i za hlásání Slova Božího, za vedení dětí až ke konfirmaci, za službu seniorům nejen v Senior klubu, za pochopení pro naše starosti a bolesti, ale i radosti. Kéž Ti Bůh Otec žehná na Tvé další cestě!

Máme za sebou první měsíc školního roku. K tomu čas, prožitý ve varu dramatických událostí v Evropě i ve světě. Jak dobré je cítit Boží blízkost, jak dobré je spoléhat na Kristovo vedení; stačí jen otevřít Písmo svaté a odpovědi jsou připraveny... Je na nás, abychom nezapomněli, že úkolem křesťana je také pomoc bližnímu. I za cenu nejistot v budoucnosti. Nakonec, všichni bez rozdílu vyznání jsme Boží děti, a jaké jsou Jeho úmysly, dnes nevíme.

...Jistě se tě nezřeknu, jistě tě neopustím...

Ivana Jenišťová

*Bohoslužby 20. 9. 2015
– rozloučení s farářkou
Janou Rumlovou*

02. 10. pátek	14.30	Klub dobré zprávy	
	18.00	mládež	
04 .10. neděle	09.00	bohoslužby	Josef Hromádka
05. 10. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
07. 10. středa	19.00	Sešlost	
08. 10. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
09. 10. pátek	14.30	Klub dobré zprávy	
	18.00	mládež	
11. 10. neděle	09.00	bohoslužby s VP - Děkčinnění	Jan Jun
	13.00	bohoslužby	DD Chvalkovice
	14.30	bohoslužby	DD Hrubá Voda
16. 10. pátek	14.30	Klub dobré zprávy	
	18.00	mládež	
18. 10. neděle	09.00	bohoslužby	
21.10. středa	18.00	Dobry večer s hudbou KEA	
	19.00	Sešlost	
22.10. čtvrtek	13.45	seniorklub	
23.10. pátek	14.30	Klub dobré zprávy	
	18.00	mládež	
25. 10. neděle	09.00	bohoslužby	Aleš Wrana

Narozeniny v říjnu

- 11. 10. Pavel Janošík
- 14. 10. Naděžda Sedláčková
- 24. 10. Eva Kaštovská
- 25. 10. Miroslav Blažek
- 28. 10. Jan Bartušek

Oddáni byli 19. 9. 2015
Ellen Maláčová a Jaroslav Pácl

Ze sborového života

Zpráva ze zářijové schůze staršovstva

Jednání staršovstva zahájil br. kurátor ztišením. V průběhu zahájení poslední schůze se s. farářkou byl připitek a poděkování za službu staršovstva i sestry farářky. Po hodnocení uplynulého období sestavovalo staršovstvo program bohoslužeb pro následující měsíc, zejména pro dobu, kdy bude již sestra farářka mimo aktivní službu v Olomouci.

Z kalendáře příštích dnů:

Od 21. 9. do konce září bude již mít sestra farářka dovolenou – zastupuje br. farář M. Zikmund z Přerova
pondělí 28. 9. v 17. hod jsme zváni na ote-

vření opraveného Drahanovického kostela
23. 9. v 17. hod setkání Křesťanské služby
Staršovstvo jednalo o pojištění nemovitosti v Nákle získané restituucemi. Nadále hledáme vhodného správce pro objekt v Nákle.

Dalším bodem jednání byla příprava konventu. Nový konvent se sejde 14. 10. v Přerově. Našimi konventuály jsou: J. Matějka, N. Batlová, A. Gabrielová.

Rekonstrukce dámských WC – První bourací práce probíhají od 4. 8. Je hotovo vyvezení vybouraného materiálu, provedení izolace, betonování, obkladačské práce. Dlažba čeká na vyschnutí betonu (mělo by být zreali-

Ze sborového života

zováno ve středu 10. 9.). Jediní aktivní účastníci je M. Vraj a N+Š Batlovi. Předpoklad dokončení do příštího staršovstva. Pravděpodobně bude navýšení ceny – byly provedeny a odsouhlaseny operativně. Návrh provést slavnostní otevření.

Z různého:

Po předběžném usnesení z minulé schůze staršovstva staršovstvo souhlasí s převodem automobilu na sestru farářku za cenu převodu, kterou sestra farářka uhradí. Br. T. Hromádka zjistí náležitosti převodu.

Hledáme další ochotné varhaníky do současného týmu!

Sestra I. Marková informovala o tom, že i letos jsme byli osloveni partnerským sborem v Athens o zaslání příspěvků pro jejich adventní příručku. Překlad textů zajistí.

Veškeré ekonomické informace jsou k dispozici u pokladníka sboru.

Staršovstvo ukončilo svou schůzi zpěvem písně a modlitbou sestry farářky.

Dle zápisu Evy Palové zpracovala Jana Vrajová

Seniorské postřehy

Opět nás dostihl Čas, ten fenomén, který ovlivňuje naše životy, který je všude kolem nás. Čas, se kterým musíme počítat a brát jej v potaz.

V mých zápiscích figuruje datum, 6. 10. 2005 v 9.30 hodin. U podpisu Jana Rumlová je poznámka - sestra farářka poprvé Seniorský klub, napsané rukou br. Slávka Filipa. Měli jsme velikou radost a zároveň UF, to jsme si oddechli, neboť to nebylo jednoduché, aby dva laici se starali o setkání seniorů. Hlavní slovo měl Slávek, já mu trochu sekundovala.

Jaká radost, uvolnění a očekávání. Přišla drobná, tichá a milá žena, která bravurně a s přesvědčením o Boží Lásce, Milosti a Naději nám vyprávěla, četla, debatovala. Nejen slovem Božím živ je člověk, jak praví lidové rčení a tak sestra farářka pro nás připravovala různá cvičení, doplňování, záhady a taje. Ona tomu říkala odlehčení a oživení mozkových buněk. Obětavě také připravovala po prázdninách na první setká-

ní zájezd, někdy vycházku. Vždy se zajímala o ty, kteří nebyli, respektive nepřišli, co je trápí, čím strádají.

Nemůžeme tomu uvěřit, že je to deset let, co s námi sestra farářka sdílí seniorské společenství, ačkoliv, když se rozhlédneme kolem sebe, některé židle už zůstanou prázdné. Také židle v čele stolu a spolu s ní i klavír budou opuštěné. Ptáte se proč? Naše sestra farářka se loučí s našim sborem i městem. Smlouva je u konce, také se nachýlil čas aktivní farářské služby.

Děkujeme za vše, co pro nás seniory po celé desetiletí připravovala a uskutečňovala. Vypovázíme ji modlitbou a požehnaním, aby Laskavý Bůh ji provázel všude tam, kam půjde. V našich srdcích už má stále místo. Bože děkujeme, že jsme mohli jít alespoň kousek cesty se ženou farářkou.

*Za seniory olomouckého sboru
Marta Palatý*

Misijní týden v Lotyšsku

„Chci, abys jela na misijní týden.“

„Cože?“

„Abys jela na misijní týden a mluvila s lidmi o Ježíši.“

„A to si jako myslíš, že to je dobrý nápad? Zrovna já, která se cizím lidem nejraději vyhýbám? A ještě bych měla mluvit o tak osobních věcech, jako je moje víra v Krista?“

„Ano, myslím, že to je dobrý nápad. A co se těch ostatních věcí týče, neboj se. Moje milost ti stačí. Vždyť ve tvých slabostech se projeví má síla.“

Asi tak vypadal můj rozhovor s Bohem na začátku tohoto roku, kdy jsem poprvé uslyšela o takzvaných Impuls týdnech a dozvěděla se o možnosti se jich zúčastnit. A po pár měsících už bylo jasné, že přesně na jeden takový pojedou do Lotyšska do městečka Talsi. Byli jsme tým pěti lidí, ze kterých jsem neznala nikoho, ale ukázalo se, že to vůbec nevdá. Rozuměli jsme si výborně od začátku do konce. Lepší tým by žádný člověk dohromady nedal.

V pátek 7. srpna ráno jsme vyrazili a po dlouhé cestě autem jsme v sobotu večer zastavili v Rize, hlavním městě Lotyšska, kde jsme strávili den se všemi týmy, které se účastnily misijních týdnů v Rize a Talsi. Do Talsi jsme pak dorazili v neděli večer, a jakmile jsme poprvé spatřili místní křesťany, věděli jsme, že to je přesně to místo, kde máme být.

Celý týden pak byl o neustálém hledání Boží vůle v tom, co máme dělat. Snažili jsme se dělat to, co je většinou na misijních týdnech zvykem. Po ranním ztišení jsme šli pomoci do místního baptistického kostela s letní biblickou školou pro děti, která tam ten týden probíhala, nebo jsme připravovali

věci na odpoledne. Například jsme napekli muffiny, které jsme pak zdarma rozdávali. Po obědě jsme vyrazili do ulic mluvit s lidmi. To je něco, z čeho má mnoho lidí největší obavy a o čem má taky největší předsudky.

Není jednoduché jen tak za někým na ulici přijít a začít s ním z ničeho nic mluvit, a to nemluví o tom, že jsme byli v Lotyšsku, kde jsme ve valné většině případů potřebovali všechno překládat. Strach z odmítnutí zde hraje taky velkou roli, nemluvě o odvaze potřebné k tomu vůbec rozhovor začít. Tyto rozhovory směřovaly k otázkám o křesťanské víře a o Ježíši. Naším cílem bylo také tyto lidi zvát na večerní programy, které jsme pro ně připravovali. V žádném případě ale nešlo o jejich násilné přesvědčování nebo nucení do toho, bavit se s námi. Kdo neměl zájem, prostě odešel. Jde tady o to, že i venku kolem nás jsou lidé, kteří Boha nějakým způsobem hledají, a potřebují, aby se s nimi o tom někdo bavil. Ježíš přece řekl: „Jděte do světa a získávejte mi učedníky.“ Neřekl: „Zavřete se v kostele a od lidí, kteří patří světu, se držte dál.“ V takové misijní službě jde o to, přiblížit se lidem. Vyjít ven z kostela a ukázat jim, že existuje i jiná cesta a že my po ní jdeme.

Po evangelizaci v ulicích většinou následoval zmíněný večerní program. Ze začátku týdne ovšem skoro nikdo nechodil. Celkově se vlastně zdálo, že nic nejde tak, jak by mělo. Rozhovory byly povrchní, nezdálo se nám, že by naše snaha měla nějaké viditelné výsledky. Nemodlili jsme se tak často, jak bychom měli, nespolupracovali jsme se sborem tak, jak bychom měli. Ale hlavní bylo, že jsme se opomněli spoléhat se ne na vlastní síly a plány, ale na ty Boží. Přibližně v polo-

vině týdne nám to došlo. Strávili jsme pak více času modlitbami a rozhovory s pastorem a se staršími sboru. A následující den jako by se všechno změnilo. Najednou byli lidé mnohem otevřenější, rozhovory hlubší a i na večerní programy se sešlo více lidí, než za všechny předchozí dny dohromady.

Pán Bůh si nás velmi používal. S lidmi na ulici jsme měli několik zajímavých a hlubokých rozhovorů. S některými jsme se i modlili. Mohli jsme vidět, jakou radost udělá některým starším lidem jenom to, když za nimi přijdete jen tak si popovídat. Na společných večerech pokaždé někdo z nás řekl osobní svědectví. Já sama jsem příležitostí mluvit o tom, co Ježíš udělal v mém životě, měla hned několik. Víím, že to byly chvíle, kdy Bůh promlouval do životů těch, kdo nás slyšeli.

Odjížděli jsme odtamtud s pocitem radosti z toho, jak Bůh konal, s poučením, že teprve když se necháme vést Jím, tak to bude mít ten správný smysl, a s ujištěním, že jsme v Božích očích odvedli dobrou práci. Možná jsme čekali, že uvidíme nějaké zázraky, možná jsme očekávali velké věci, které jdou navenek vidět, ale Boží plány byly jiné a byly dobré. Možná jsme kolem sebe tolik neviděli ovoce naší práce, ale v Kristu máme jistotu toho, že semínka byla zaseta a Pán se dál postará.

Každý z nás může měnit životy druhých lidí a ukazovat jim cestu k Ježíši. A nemusí k tomu ani jezdit na misie. Náš každodenní život by totiž měl být misíí, ať už to konkrétně znamená cokoli.

Štěpánka Barotová

*Poznávej Boha a služ mu celým srdcem a ochotnou myslí.
– Hospodin zkoumá srdce všech.*

1Pa 28.9

Milí kamarádi!

Stalo se to za války, když jsem byla malá. Viděla jsem, že soused něco tatínkovi dává a přitom říká: „**Něco za něco, teď to jinak nejde.**“ Moc se mi ta průpovídka zalíbila, opakovala jsem ji několikrát i panence. Ta mi ovšem nerozuměla, ale já jsem pochopila, že když něco chci, musím také něco dát.

Tatínek přinesl rohlíky: „Ach to byla dobrota!“ Jenže nás bylo hodně, tak jsme dostali každý kousíček. Ale bylo to tak dobré, věděla jsem, že je pečce paní pekařka. Vzala jsem mamčinu škrabku na brambory a když se paní pekařka ptala, co chci, dala jsem jí škrabku a chtěla rohlík – něco za něco, teď to jinak nejde. Rohlík jsem dostala, pak i důrazné poučení, když pekařka škrabku vrátila.

Vzpomněla jsem si na to, když jsem nedávno slyšela proctví evropským zemím. „Nic nedostanete – Modlíte se Pane, dej Ducha svého, dej pokoj v naší zemi, dej zdraví, probuzení – chcete jen brát!!!“ Hloupé dítě pochopí, že za něco musí něco dát. Co my dáváme Pánu Bohu za dary, které přijímáme každý den? On od nás taky něco žádá?

Synu můj, dej mi srdce své – jako já miloval jsem vás, tak i vy! Nemusím dávat svůj život v oběť jako mistr Jan. Dej mi svůj život k službě druhým. Co? Já? Já nemám podnik, bohatství, z kterého bych mohla rozdávat, neumím zpívat ani básnit, vyučovat, nemám, co bych ti dala ...

Já se dovedu jen vymlouvat, ba svádět to třeba i na Tebe. Ty jsi mi takové dary nedal, neumím kázat ani hrát, místo abych

se modlila „Otevři oči mé, ať vidím, co mám dělat, tady a teď! Já že mám sloužit své sousedce? Ona si to nezaslouží, já že mám upéct frgále, navařit polévku, pohlídat plačící dítě? Kde najdu sílu k něžnosti k odpuštění, k radosti, která zapaluje k dávání, apod.

Najdi si přítele, s kterým se budeš modlit! Opuštěte mi kamarádi, že vám to říkám jako dospělým. Ale vy jednou budete tátové a maminky a máte se učit modlit už od mládí. Tlučte a bude vám otevřeno! Vy ale vůbec nevíte, co je to bouchat na zavřená vrata – vám se v supermarketu otvírají dveře a ještě v nich ani nestojíte.

Naši otcové a dědové moc dobře znali verš: Tlučte a bude vám otevřeno. Pán Bůh jim žehnal. On tomu, kdo prosí, dává, a kdo dává také dostává. Jen se podívejte, jaké postavili chrámy, školy a ústavy. Nebyli žádní boháči – jeden měl povoz, sloužil k dovážení materiálu, druhý třeba šikovnou hlavu, třetí dal čas a ruce a ti bezmocní se za stavbu modlili. My se scházíme k bohoslužbě i po ní, ale modlíme se? Voláme, tlučeme na brány nebeského Otce? Za rodiny, otce i matky, za děti, za mládež? Vůbec nám nevaří plné herny? Tlučte!

*EZ 473 **Vežmi ruce, uť mě sám, co a jak kdy konat mám...***

teta Eva

Pomoc uprchlíkům

V současné chvíli je téma uprchlictví velmi aktuální a vzbuzuje velké množství emocí. Středisko humanitární a rozvojové spolupráce Diakonie Českobratrské církve evangelické považuje za důležité, aby byl postoj české společnosti racionální a přitom solidární. Proto vyhláší sbírku na práci s uprchlíky v Evropě.

**Číslo účtu veřejné sbírky na práci s uprchlíky v evropských zemích:
292 949 292 / 0300, variabilní symbol: 320**

Chápeme, že při sledování zpráv, kterých přibývá každou minutou, mají lidé strach. Vstupujeme do nové situace, s níž jsme se zatím nesetkali. Uvědomujeme si, že neřízená migrace s sebou přináší rizika, která nechceme přehlížet. **Zároveň ale chceme současnou situaci řešit a jednat s lidmi, kteří jsou v nouzi a potřebují naši pomoc.** Jsme solidární nejen s lidmi, kteří jsou v zoufalé situaci a utíkají před válkou, ale také s ostatními státy, které jsou nejvíce postižené současnou migrační vlnou a nemají kapacity se o přecházející lidi postarat.

Česká republika je tranzitní zemí, kde uprchlíci většinou nezůstávají. I přes velký mediální zájem o toto téma zde zatím není krizová situace, jak dokazují statistická data níže. Proto se v naší pomoci soustředíme na zahraniční země, kde je situace vyhraněnější a státy ji nezvládají.

Od roku 2012 pomáháme lidem v uprchlických táborech v Jordánsku a od 2015 v Iráku. Vedle toho nyní vyhlášíme veřejnou sbírku na práci v evropských zemích, které se potýkají s náporem běženců.

V současné chvíli to jsou nejčastěji jihoevropské země nebo cílové země uprchlíků.

Uvědomujeme si, že země na jihu Evropy, na hranici Schengenského prostoru, a také cílové země nesou velké břímě, se kterým jim chceme pomoci. Nemůžeme a nechceme nechat řešení a odpovědnost jen na nich. Tyto země si zaslouží naši podporu a solidaritu, protože **současná uprchlická krize se týká nás všech a na jejím řešení se musí podílet celá Evropa.**

Podporujeme ochranu vnějších hranic Schengenského prostoru jako podstaty jeho správného fungování. Zároveň ale voláme po jasné imigrační politice ve státech Evropy, která dává lidem možnost požádat legálně o azyl přímo v místě jejich pobytu a nenutí je podstupovat obrovské riziko při nebezpečné cestě po moři a ohrožovat tak život svůj a své rodiny. Je bezpodmínečně nutné, aby česká vláda i vlády ostatních zemí přijaly jasnou a jednoduchou imigrační politiku, kterou pak budou prosazovat a která bude upravovat jak proces žádání o azyl, tak schopnost absorpce uprchlíků a způsob jejich integrace. **Věříme, že správná imigrační politika dokáže předcházet také rizikům spojeným s imigrací. Bez legální cesty, kterou mohou lidé požádat o azyl, není možné obracet se zády k těm, kdo se ze strachu před válkou vydávají na cestu po moři a nelegálně překračují hranice.**

„S lidmi, kteří přecháží před hrůzami války a kterým skutečně jde o život, jednejme jako s normálními lidmi, kteří se ocitli v nenormální situaci. Jsou mezi nimi lékaři, inženýři, prodáváči i stavaři, mají rodiny a často již někoho blízkého během války ztratili. Neděvejme se na ně jako na vlnu,

kerou je nutné zastavit. Dívejme se jednotlivě na jejich příběhy a snažme se všichni zastavit příčinu této vlny, nikoli vlnu jako takovou bez ohledu na důsledky pro lidi, kteří jsou v jejím centru. Každý z nás v nouzi ocení pomocnou ruku a nikdy nevíme, kdy ji budeme potřebovat my sami,“ říká Jan Dus, ředitel Střediska HRS.

K vyřešení současné situace je nutné, abychom pomáhali také v místě konfliktu a v bezprostředním okolí a snažili se řešit příčiny. Nedopusťme, aby toto byla jen alibistická fráze, a opravdu pomáhejme tam, kde je to nejvíc třeba. Řešení příčin znamená jak humanitární a rozvojovou spolupráci, tak i prosazování lidských práv a fungování právního státu. Nezapomínejme na to při tvorbě naší zahraniční politiky. Na současné krizi vidíme, že Česká republika není uzavřený ostrov, jehož se zahraniční problémy netýkají.“

Statistické údaje:

O azyl v Česku v roce 2015 požádalo 60 lidí. Pobytové zařízení pro uprchlíky v Zastávce u Brna má kapacitu 216 lidí, která nyní není naplněna. Nejvíce lidí bylo zadrženo ve vlaku z Maďarska do Německa začátkem září, to bylo 200 lidí. Pokud přijmeme v následujících třech letech 1500 uprchlíků, bude to znamenat **0,01 % populace**. Počet obyvatel ČR je 10,5 milionů.

Německo předpokládá, že v roce 2015 přijme 800 000 lidí. Při počtu obyvatel 82 milionů je to 100x více na jednoho obyvatele než Česká republika.

V Jordánsku je téměř 700 000 uprchlíků ze Sýrie. Počet obyvatel Jordánska je 6,3 milionů.

e-cirkev.cz

NEBUĎME LHOSTEJNÍ. POMOZME UPRCHLÍKŮM.

POTŘEBNÉ VĚCI

- nafukovací matrace, deky, polštáře, povlečení,
- ošacení pro dospělé i děti, nové spodní prádlo a ponožky,
- dětské pleny, mýdla, zubní pasty a kartáčky, dámská hygiena, vlhčené ubrousky, krémy na ruce, ubrousky, toaletní papíry,
- jednorázové plastové nádoby a kelímky.

CHARITA OLOMOUČ | WURMOVA 5

DARY MŮŽETE NOSIT DO SLUŽEBNY AZYLOVÉHO DOMU OD 6:00 DO 19:30 KAŽDÝ DEN V TÝDNU

Finančně můžete přispět na účet Charity ČR

č. účtu 44665522/0800 s VS 917 a přípsanou poznámkou „uprchlíci“.

Finanční dary v hotovosti lze předat na sekretariátu Charity Olomouc (Wurmova 5, Olomouc).

kontakt | info@olomouc.charita.cz
+420 585 221 127 | +420 733 755 899

www.olomouc.charita.cz

Univerzita Palackého
v Olomouci

 Charita
Česká republika

Albert Schweitzer 1875-1965

14. ledna 1875, Kaisersberg, Horní Alsasko, dnes Francie

– 4. září 1965, Lambaréné, dnes Gabon

„Nacházíme se ve znamení úpadku kultury.“ Touto větou začíná Schweitzerova filosofie kultury. Je v ní vyjádřen jeden ze základních Schweitzerových postojů. Když se jako student filosofie a teologie setkal s filozofií Nietzscheho a jeho kritikou evropské kultury a otrocké morálky, byl těmito myšlenkami rozčarován a předpokládal, že filosofie a teologie proti nim vystoupí. Nestalo se tak. To zřejmě podnítilo jeho záměr zabývat se otázkami etiky a kultury. Chtěl zjistit, zda jeho kultura může být nazvána etickou či by se jí mohla stát, a ptá se, zda v sobě nese síly, které ji takovou činí. A proto na přelomu století začíná studovat soudobá filosofická díla a zjišťuje, že jeho otázkou se autoři nezabývají, že etika je brána jako něco konečného, co podle něj na lidi ani společnost neklade žádné požadavky. Všimá si jakési duchovní unavenosti, má pocit, že žije v době duchovního úpadku, což jej postupně vede k rozhodnutí kriticky zhodnotit kulturní situaci, v níž žije.

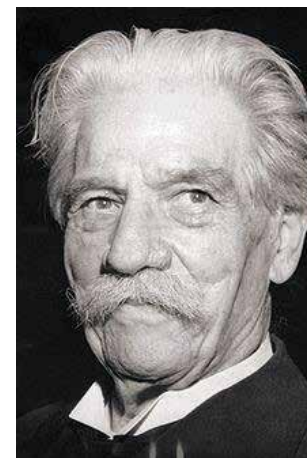
„Došlo mi, že etika, která se zabývá pouze naším vztahem k jiným lidem, je neúplná, a proto nemůže mít absolutní energii. To dokáže pouze etika úcty k životu. Díky ní dospíváme k tomu, abychom byli ve vztahu nejen s lidmi, ale se všemi tvory, kteří jsou

v našem okolí, a zabývali se jejich osudem; abychom se vyvarovali je poškozovat a abychom byli rozhodnuti stát při nich v jejich nouzi do té míry, co zvládneme.“

Podle A. Schweitzera existuje všudypřítomná a všeprostopující vůle k životu, která je dána všem živým organismům, tedy i lidem, zároveň s jejich existencí. Nikdo neví, jak tato vůle vzniká a jak se rozvíjí. Její podstatou je snaha životně se uplatnit a dosáhnout dokonalosti. Působí jako účelně orientovaná síla předurčená nějakým ideálem. U lidí se tato podstata vůle k životu projevuje tím, že chceme dopomoci sami sobě, jakož i veškerému námi ovlivnitelnému jsoucnu k nejvyšší materiální a duchovní hodnotě. Tu Schweitzer vymezuje takto: „Úcta k životu znamená, že jsme uchvázeni nekonečnou, nevyzpytatelnou, vpřed pohánějící vůlí, v níž má základ všechno jsoucí. Povznáší nás nad všechno věčné poznání a činí z nás neuschající strom, zasazený u proudící vody.“

V každém okamžiku je možno si uvědomovat, že: „Jsem život chtějící žít, uprostřed života chtějícího žít.“

Podle M. Bernardové, Getsemany 2007

KONCERT

spojených pěveckých sborů

Andreasschottenchor Erfurt

Exaudi Prostějov

v pátek 2. října v 18 hod.

v kostele Husova sboru Církve československé
husitské v Prostějově, Demelova ul.

Uslyšíte zajímavé skladby starých mistrů i současných skladatelů
pod řízením dirigenta

Andrease Strobelta

a za doprovodu komorního uskupení.

Středa 21.10. 2015 v 18.00 hod.

Dobrý večer s hudbou - Konzervatoř EA Olomouc

Pátek 23. 10. 2015 od 17:30 hod.

„Dny proti chudobě“ - Ekumenická bohoslužba

Pátek 6.11. 2015 v 18.00 hod.

- pěvecký sbor mládež Vanovice – Kudykam

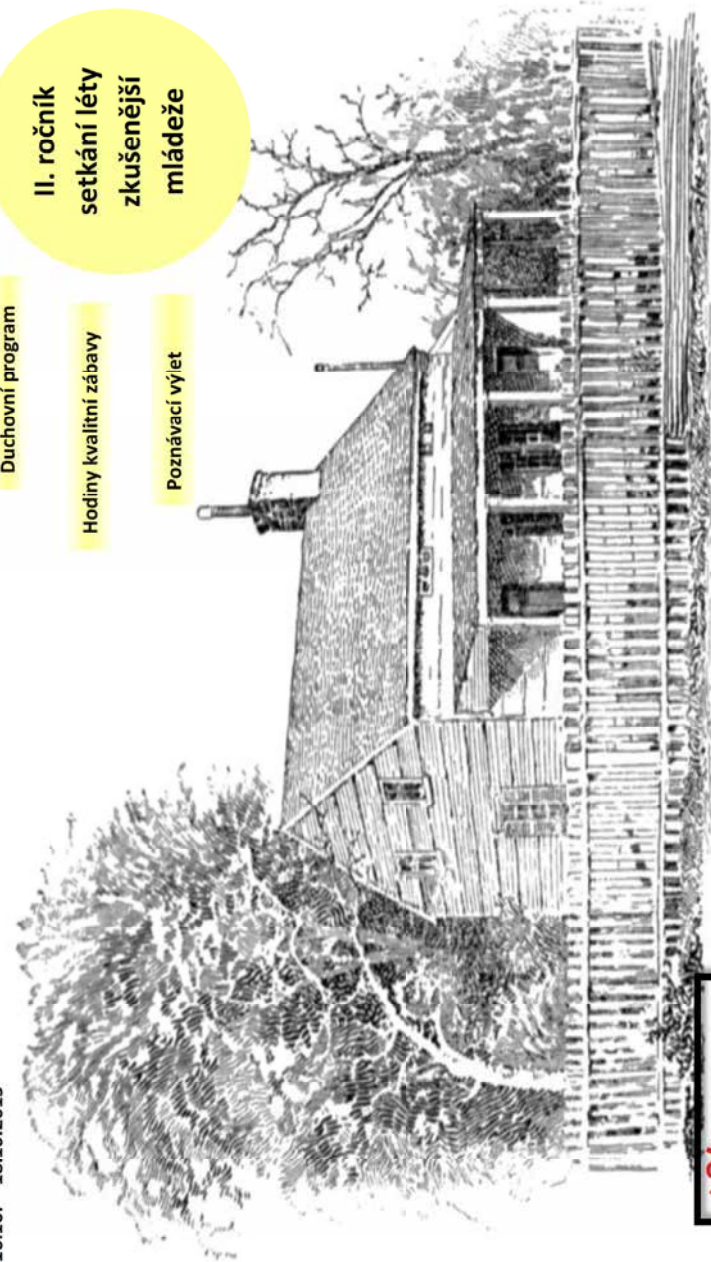
16.10. – 18.10.2015

**II. ročník
setkání léty
zkušenější
mládeže**

Duchovní program

Hodiny kvalitní zábavy

Poznávací výlet

Duchovní program: Daniel Marek --- Ostatní program: Ondřej Holubec (731 710 753)
Přihlásit se můžete pomocí FB nebo holubecondra@seznam.cz

Akce Konzervatoře Evangelické akademie Olomouc v říjnu 2015

13. října 2015 - Koncertní sál KEA,
Wurmova 13, Olomouc,
začátek v 18.00 hod.

INTERNÍ KONCERT

Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

21. října 2015 - Kostel ČCE,
Blahoslavova 916/1, Olomouc,
začátek v 18.00 hod.

ABONMÁ - B1 „DOBŘÍ VEČER S HUDBOU“

Účinkují:
Orchestr KEA, řídí Zdeněk Nádeníček
Ensemble Flauto dolce, Barokní soubor KEA

21. října 2015 - Konzervatoř EA,
Wurmova 13, Olomouc
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

Kontakty na zástupce sboru:

Administrátor Jan Jun:	723 724 694	jan.jun@evangnet.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

podzimní posel
2015-XVI. ročník

Redakční kruh:

Jana Rumlová, Ivana Jenišťová, Jana Vrajová,
Dagmar Pojslová, Noemi Batlová, Petr Marek.

Email: pirniki1@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 19. 9. 2015

Vyšlo: 27. 9. 2015

Uzávěrka příštího čísla: 19. 10. 2015

<http://www.olomouc.evangnet.cz>

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické
v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitro-
sborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky
posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz